

Vse skupaj se je začelo takrat, ko sem rekel »Ne, hvala!« in tako zavrnil vabilo za brezplačen teden v Parizu, z vključenim izletom v Ženevo. Tja je šel kolega, meni je pa nehote ostala »druga nagrada«, ki se mi je ponudila skozi telefon, takoj naslednji dan:

»Ali bi se želeli peljati iz Atlanta v Chicago in si tam ogledati avtomobilski salon. Ah, da, pri tem bi vozili aston martin lagonda...!«

Lagonda je, če morebiti ne veste, razkošna limuzina s štirimi vrati, kakršni naredijo pri Astonu Martinu v Angliji dve na teden, prodajo ju pa po 150.000 dolarjev za vsako. Talo lagonda, o kateri je bilo govora po telefonu, je bila edina lagonda v Združenih državah, nekakšen poseben model, ki naj bi navdušil Američane, da bi svoj okus razširili / še na to znamko.

Zato sem vijdno vprašal: »Ali ima telefon?«
»Ne,« je rekla slušalka, »ima pa Morrisa Longstretha Hallowella IV.«

»Uh in oh!«
Gospod Morris Longstreth Hallowell IV je predsednik ameriške podružnice Astona Martina (14 Weyman Avenue, New Rochelle, New York 10805, telex 666502). Razumel sem, da bi se on tudi peljal do Chicago, istočasno in v istem avtu z menoj. Za tako dolgo vožnjo bi imel raje stereo kaseto Dolly Partonove, ampak kaj dosti nisem mogli več izbirati. Ostalo je pri M. L. Hallowellu IV in pika.

Ob desetih sem bil na atlantskem letališkem parkirišču. Lagonda je bila platinasto srebrne barve, tako čista in bleščeča kot pravkar skovan denar. Nežno in spoštljivo sem zaprl vrata za seboj in se pogreznil v usnjeto okolije. Morris Longstreth Hallowell IV je prisedel z druge strani in sprožil šipo v vratih, da se je neslišno pogreznila v špranjo.

»To je lagonda,« je rekel.
»Stopetdesettisoč dolarjev,« je dodal.

Policaji, taksiisti in revni poslovneži, ki jih je prignala radovednost, so se razmaknili. Gospod Morris Longstreth Hallowell IV pa se je smehljaj.

Avtomobil se je zgani. Z mesta do hitrosti 75 milj na uro. V trenutku Virtuozno!

»To je ročno narejen avtomobil,« je čisto tiho rekel Morris Longstreth Hallowell IV. »Notranje obloge so sešite iz enajstih živalskih kož. V tovarni jih skrbno zložitjo in ukrojijo. Las je polirana orahovina. Verjetno ste opazili, da so letnice na njem simetrične. Obloga na levih vratih je zrcalna tisti, na desnih. Karoserija je iz ročno točlenega aluminija in ločeno od nosilne konstrukcije. Na

Aston martin lagonda

Prvi razred

njej je 23 plasti barve. Ugotovili smo, da bi zadoščali dvanajsti plastim, ampak kupci so tako bolj zadovoljni.«

Zanimiv avtomobil, zares! Sedeži spominjajo na švedsko pohištvo. Senčnikov sploh ne znam opisati. In streho lahko odprete dvakrat: za prednja sedeža posebej in za zadnjo klop tud.

Armatura plošča je polna digitalnih instrumentov in senzorskih stikal. Številke kažejo količino goriva v odstotkih, oljni pritisk, oljno temperaturo, notranjo temperaturo, zunanjo temperaturo, temperaturo hladilne tekočine in tako naprej.

Morris Longstreth Hallowell IV je sagel k stikalom.

»Pip,« se je oglasila lagonda in prižgala meglenje. Naprej sem pritiskal sam: pip, za pozicijske luči; pip, za notranje luči; pip, za glavne žaromete, ki se dvignejo iznad nosu; pip, za vse, kar si srce poželi. Tala »pip« ste zagotovo že slišali pri Sharpovih računalniških ali v marketu, ko vam seštevajo, koliko ste dolžni za mliko in kruh.

V sredini se display za čas, prevožene milje in voltaje. Na desni je merilnik hitrosti v miljah, ali v pip – kilometrih. Če ne marate vseh teh digitalk okrog sebe, lahko – pip – vse skupaj izbrisate in

zamenjate s klasičnimi merilnikoma hitrosti in goriva.

»Tale trik,« sem rekel, »poznam že iz chevroleta impale!«

Morris Longstreth Hallowell IV je pripombo z nasmehom preslišal.

Ampak to še ni bilo vse: pip je v lagondi tudi za vsako od pomočnih streh, pip je tudi za vsakoga od dveh radarskih detektorjev (ki sta v avtu za odkrivanje policijskih daržev ob cesti). Pravi paradiz gumbov! Tudi za okna in ključavnice vrat, pa za ogledali, za sedeže, za neslonjala, za nastavljanje volana in tako dalje. Cena za vse to je res visoka, ampak elektronske igre imate z avtom vred pri hiši!

»Ali je motor od Boba Butlerja,« sem vprašal.

»Ne, od Franka Matthews-a.«
»Butlerjev motor sem že vozil. Čudovit je bil!« sem rekel.
»Tudi Matthewsov ni nič slabši!«

Veste, Aston Martin ima pogodbe s štirimi proizvajalci motorjev. Vsak od njih zapíše svoje ime na že gotov izdelek. Tovarna pa jih vgrajuje po lastni izbiri.

»Govorilo se je,« je spet spregovoril Morris Longstreth Hallowell IV, »da imamo v tovarni operaterja, ki po zvoku motorja ugane, kdo ga je izdelal. Bil sem pri njem in ugotovil, da so govoricе izmišljene. Hvala bogu!«

Čas za kosilo nas je dohitel v Knoxvilleu. Lokali in lokalčki kot Zlati obok. Kraljevi zrezek. Hutova pizza in drugi so polzeli mimo okna.

